

STAATKUNDIG GEREFORMEERDE PARTIJ

Voorzitter: Ds. H. G. Abma, Ned. Herv. predikant
Sekretaris: Ir. C. N. van Dis, Lid der Tweede Kamer

S.G.P.

Lijst 8

Kamerverkiezing 15 februari 1967

Aan de kiezers!

Heeft het u niet veel te zeggen, kiezers, dat we nu reeds het derde kabinet hebben sedert de Kamerverkiezing van 1963? Is het wonder, dat de politiek der grote partijen bij zeer velen in een kwade reuk staat en de belangstelling er voor bij hen tot aan, ja zelfs tot beneden het nulpunt is gedaald?

In 1963 toch kregen we eerst het kabinet-Marijnen. Het duurde niet lang, er kwam ruzie en het kabinet trad af. Toen kwam Cals. Hij liet de VVD en de CHU uit de boot vallen en met totale negatie van de uitspraak der kiezers van 1963, welke de PvdA op een verlies van maar even vijf zetels kwam te staan, haalde hij de socialisten er in. Desteeds meer in linkse (rode) richting koersende ARP was mede van de partij, Smallenbroek, die hoofdcommissaris Van der Molen zijn congé gaf, voorop.

Het kabinet-Cals zou nu eens laten zien wat progressieve politiek is! Het begon al direkt met het roer om te gooien. Grootscheepse plannen werden gemaakt, die mammoet-kapitalen vereisten. Gevolg was, dat de eerste begroting al drie miljard over de raming voor 1965 ging! Het uitgavenpeil steeg hierdoor tot 18 miljard. Geen nood, dacht het kabinet-Cals, wij spiJKeren het tekort van meer dan een miljard wel bij door de belastingschroef aan te draaien. Uit het verhogen van de indirekte belastingen op textiel, schoenen, benzine, smeerolie, sigaretten enz. moesten 900 miljoen gulden gehaald worden.

Het antwoord der kiezers op dit beleid kwam in 1966. Eerst bij de Statenverkiezingen, waarbij de KVP 19 en de PvdA zelfs 37 zetels verloor. Daarna bij de Gemeenteraadsverkiezingen, die voor beide partijen nog weer veel grotere verliezen opleverden. Die zware verliezen hielden een zeer scherpe veroordeling in van het beleid van het kabinet-Cals.

Desniettemin handhaafde dit zijn dure plannen, ondanks de vele waarschuwingen van uit en van buiten het parlement. Het gevolg was, dat de uitgaven voor 1967 alweer schrikbarend stegen, nl. met 2 miljard, zodat het uitgavenpeil op ruim 20 miljard kwam. Het tekort bedroeg 1,2 miljard. Opnieuw wilde het kabinet-Cals de belastingbetalers aanspreken. Bepaalde indirekte belastingen moesten worden verhoogd en het innen der direkte belastingen moest versneld worden, wat de middenstand, zowel groot als klein bedrijf, in grote moeilijkheden zou brengen.

Van verlaging der uitgaven om evenwicht tussen inkomsten en uitgaven te verkrijgen, wilde het kabinet-Cals niets weten, evenmin als de PvdA en

de ARP, terwijl toch de minder draagkrachtigen juist gebaat zijn bij een krachtig terugdringen der inflatie, die een gevolg is van de hoog opgevoerde uitgaven. Vandaar dat de EEG-commissaris Marjolin, een zeer bekwaam econoom, er voortdurend op aandrong, dat de uitgaven behoorden te worden verlaagd om de inflatie te bestrijden.

Intussen werd de economische toestand steeds zorgelijker. Vele bedrijven gingen tot inkrimping of sluiting over, waardoor de werkloosheid toenam, terwijl de inflatie voortsloop, wat het leven voor hen, die van een klein inkomen moeten leven, de zgn. „vergeten groepen”, nogal moeilijker maakte.

Zo kon het dan ook niet langer. Door een motie van de eigen partijgenoten van de heer Cals, mede ondersteund door andere fracties, waaronder die der SGP, kwam het kabinet-Cals-Vondeling ten val.

Toen kwam het kabinet-Zijlstra

Groot was de teleurstelling, toen bleek dat dit de uitgaven liet zoals ze waren. Van een ingrijpende verlaging hiervan was geen sprake, alleen een toezegging, dat nog eens zou worden nagegaan wat hieraan kon worden gedaan. Wanneer echter bedacht wordt, dat de meeste ministers uit het kabinet-Zijlstra zijn overgekomen uit het kabinet-Cals, dan is te begrijpen, dat er van die toezegging bitter weinig te verwachten is. Minister Biesheuvel heeft dit dan ook op een vergadering reeds verklaard.

Niet minder groot was de teleurstelling, toen het kabinet-Zijlstra met het voorstel kwam om de **VERLAGING VAN DE LOON- EN INKOMSTEN-BELASTING, DIE OP 1 JANUARI 1967 MOEST INGAAN, MET EEN HALF JAAR UIT TESTELLEN!**

Dit was begrijpelijk voor zeer velen een geduchte tegenvaller. Zij hadden er vast op gerekend, dat de verlaging op 1 januari 1967 zou ingaan; temeer daar deze datum nog wel in de wet was vastgelegd. De Kamerleden der SGP konden zich met anderen dan ook met dit voorstel niet verenigen. Zij stemden er tegen, omdat dit uitstel heel niet nodig was wanneer maar tot ingrijpende verlaging der uitgaven was overgegaan. Vooral de AR wilden van zulk een verlaging niets weten. Volgens de heer Roolvink was de begroting van het kabinet-Cals, wat de uitgaven betreft, solide (N.R.Crt. 19 dec. '66).

Om dezelfde reden stemden de SGP-Kamerleden

ook tegen de verhoging van de accijns op benzine en gasolie, alsmede tegen die van de motorrijtuigenbelasting.

Zij konden dit doen, omdat er geen partij is, die sedert vele jaren sterker op krachtige beperking der steeds hoger klimmende staatsuitgaven heeft aangedrongen, dan juist de SGP.

Wie hiermede instemt, brenge dan ook op 15 februari a.s. zijn stem uit op

no. 1 van lijst 8

Er is echter veel meer wat ons beweegt een beroep op u te doen.

De SGP is namelijk van oordeel, dat God als de Oppersoverein er alle recht op heeft door een iegelijk geëerd en gediend te worden. Hieruit vloeit voort, dat het bestuur van ons land onvoorwaardelijk behoort gericht te worden naar Gods Woord en Wet. Bij zulk een bestuur is tevens Gods zegen te verwachten, terwijl door het miskennen en verzaken van God en Zijn Woord de oordelen niet kunnen uitblijven. Ge hebt ze in de bezettingstijd kunnen aanschouwen, en de ouderen onder u hebben ze aan den lijve gevoeld. Daarmede zijn de voorspellingen van de zijde der SGP van vóór 1940 uitgekomen. Krachtens dit beginsel behoort de overheid o.m. strafbaar te stellen de ontheiliging van Gods Naam. Wie hiervoor opkomt, kan op een geweldige tegenstand rekenen. Dit vermag ons echter niet te doen afzien van het stellen van deze eis. De ontheiliging van Gods Naam door vloeken en godslastering is namelijk een zeer zware zonde. Toch heeft zowel het één als het ander veelvuldig plaats, zowel in woord als in geschrift, alsook bij toneel- en televisievoorstellingen. Denkt slechts aan het kort geleden plaats gehad hebbende

proces-Van het Reve,

waarbij de Officier van Justitie smalende godslastering constateerde. Vreselijk is het wat deze schrijver over God durfde schrijven in het tijdschrift voor homoseksuelen. Want zó ver is het in ons land al gekomen, dat zulk een tijdschrift kanen mag worden uitgegeven! Ir. Van Dis stelde er vragen over aan de regering, daarbij vermeldend, dat een geref. predikant en een pater er door in hun godsdienstige gevoelens waren gekrenkt. Ook de rechtbank was van oordeel dat er sprake was van godslastering. Direkt hierna werd een geweldige hetze tegen Ir. Van Dis ontketend. Er werd aan de Officier van Justitie verzocht een onderzoek in te stellen naar godslasterlijke uitdrukkingen van Ir. Van Dis, gedaan in een interview tegenover een zekere Bibeb in „Vrij Nederland”. Deze had echter de heer Van Dis schandelijk behandeld. Hij had namelijk dit interview toegestaan onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat het stuk hem vóór de plaatsing ter inzage zou worden gegeven, om eventueel verbeteringen te kunnen aanbrengen. Ook na afloop van het interview werd Bibeb, die naar later bleek door een Eerste Kamerlid van de VVD als een „gevaarlijke vrouw” werd aangemerkt, nog eens aan die voorwaarde herinnerd. Zij heeft zich aan deze voorwaarde echter niet gehouden. Het gesprokene werd in menig op-

zicht onjuist en met een sensationele kop opgeschoteld.

Denkt voorts aan die televisie-voorstelling (1964) van de VARA, de „Beeldreligie”, die ook in de vrijzinnige pers godslasterlijk werd genoemd en bij zeer velen van ons volk van onderscheidene kerkformaties zulk een diepe verontwaardiging verwekte. De regering deed er niets tegen.

De SGP is voorts steeds opgekomen tegen het toekennen van

staatsprijzen en subsidies aan schrijvers van boeken, die uitermate verderfelijk zijn vanwege de zedenondermijnende inhoud.

Evenzo is zij tegen het verlenen van subsidies aan zondige en twijfelachtige vermaken, waarmede honderden miljoenen gemoeid zijn. Haar verzet is ook gericht tegen televisie-voorstellingen, die meermalen ook al bijdragen tot de zedenverwildering; waarin voorts de leden van het Koninklijk Huis menigmaal op ergerlijke wijze bejegend worden en waarin de monarchie wordt belaagd.

Zij komt vervolgens op voor de eerbiediging van de zondag, die helaas hoe langer hoe meer een zondedag wordt.

Haar Kamerleden stemden voorts tegen de motie inzake gelijkstelling van de heidenselijkverbranding met begraving; de a.r. en c.h. stemden er voor, aldus ingaand tegen de oude Chr. Kerk en die der Reformatie.

De SGP is vervolgens een PROTESTANTSE partij, die opkomt voor de protestantse beginselen en belangen, getuige haar verzet tegen de steeds toenemende verroomsing, tegen het gezantschap bij de paus en tegen de opheffing van het processie-verbod. Ook was het de SGP-Kamerfractie, die opkwam tegen het zenden door de Ned. regering van een delegatie naar de slotzitting van het Vaticaans concilie, wat naar de Synode van één der andere kerken niet werd gedaan, zelfs niet naar die van de Ned. Herv. Kerk. Het was Ir. Van Dis, die hierover vragen aan minister-president Cals stelde.

De SGP is ook een partij, die onze zelfstandigheid wenst gehandhaafd te zien en derhalve gekant is

tegen de politieke éénwording van Europa onder een supranationale regering,

waardoor ons land een belangrijk deel van zijn soevereiniteit zal moeten prijsgeven. Voorts zal Rome's invloed daardoor geducht toenemen. Nu reeds werd door de paus een nuntius (gezant) bij de EEG aangesteld, terwijl dit als economisch orgaan toch niets met het Vaticaan te maken heeft. Zelfs werd deze nuntius door de EEG-commissie tot voorzitter van het Diplomatieke Corps der EEG benoemd! Alsof dit alles nog niet genoeg was, werd de éénwording van Europa door de paus ook nog gesteld onder de hoede van een door Rome zo genoemde schutspatroon of beschermheilige: Benedictus van Nurcia!

De SGP is voorts voor het behoud van de constitu-

tionele monarchie, opgedragen aan het Huis van Oranje.

Zij verlangt van de regering doelbewuste, krachtige handhaving van het gezag en verbod van alle gezagsondermijnende akties.

De SGP is een nationale partij, die steeds is opgekomen tegen het grote onrecht, dat door de VN en Soekarno, met schending van plechtig gegeven beloften inzake het zelfbeschikkingsrecht, de volkeren der Zuid-Molukken en later ook van West-Nieuw-Guinea is aangedaan. Haar Kamerleden hebben voortdurend erkenning van de geheel wettige Republiek der Z. Molukken bepleit en op naleving aangedrongen van het Verdrag van 1962, opdat de Papoea-bevolking vóór of althans in 1969 dooreen vrije stemming over eigen status zal kunnen beslissen. Zij zullen D. V. voor die rechten blijven opkomen. De SGP verwerpt rassendiscriminatie, doch veroordeelt het bij zeer velen ontbreken van begrip voor de moeilijke situatie, waarin de Regering van de Republiek van Zuid-Afrika zich bevindt. Zij veroordeelt ook valse voorstellingen, welke meermalen over Z.-Afrika worden gegeven, en staat op het standpunt, dat de VN zich niet behoren te mengen in een binnenlandse aangelegenheid van Z. Afrika, wat ook in strijd is met het Handvest der VN. Op grond hiervan is namens de SGP-Kamerfractie door Ir. Van Dis krachtig geprotesteerd tegen het schenken van honderd duizend gulden ten behoeve van saboteurs, die de regering van Z. Afrika omver wilden werpen.

De SGP is vóór het bevorderen van de vrede onder de volkeren. Zij is echter van oordeel, dat deze niet bereikt wordt door de Verenigde Naties, aangezien deze op revolutionaire grondslag berust, wat ook al het geval was met de Volkenbond, waarmee het dan ook op een volslagen mislukking is uitgelopen. Het enig juiste middel om wereldvrede te verkrijgen, is volgens haar het zich onderwerpen aan Gods Woord en Wet.

De SGP is niet tegen ontwikkelingshulp, mits niet via de VN, maar rechtstreeks en onder deugdelijke controle, doch keurt ten sterkste af, dat eigen landgenoten, bijv. ex-KNIL-militairen, worden afgescheept.

De SGP is steeds opgekomen

voor de vrijheid in het bedrijfsleven

en derhalve tegen de veelvuldige overheidsbemoeienissen met de daaraan verbonden bureaucratie, waardoor heel het maatschappelijk leven in boeien wordt geslagen en het particulier initiatief de domper wordt opgezet.

Deswege staat de SGP AFWIJZEND TEGENOVER DE PBO, waarop de „schappen” berusten. Haar Kamerleden hebben destijds dan ook tegen de wet op de PBO gestemd en steeds protest aangetekend tegen het LANDBOUWSCHAP, omdat dit van boven is opgelegd en waarvoor de boeren, tuinders, pluimveehouders enz. maar heffingen moeten opbrengen. Voor de pluimveehouderij werd de heffing zelfs met 100 pct. verhoogd, terwijl dit bedrijf het reeds zo zwaar heeft.

De SGP-Kamerleden kwamen reeds tegen het optreden van het Landbouwschap in de Kamer op,

vóór enige andere partij. Geen agrariër behoeft dan ook zijn stem aan de SGP te onthouden en vooral zij niet, die met de beginselen der SGP, die op Gods Woord gegrond zijn, instemmen.

De SGP is voorts tegen het toepassen van dwang tot het beëindigen van kleine boerenbedrijven.

Zij staat krachtige bestrijding van de inflatie voor daar deze een groot gevaar vormt voor de werkgelegenheid.

De Kamerleden der SGP zijn voorts voortdurend opgekomen voor het beschermen der dieren. Zij waren de enigen, die herhaaldelijk het instellen van een leerstoel in de homeopathische en vivisectievrije geneeskunde hebben bepleit, alsmede op strenge controle op de handel in huisdieren hebben aangedrongen. Zij zijn opgekomen voor het invoeren van vergunning inzake de vivisectie, het bevorderen van toepassing van cel- en weefselculturen, alsook voor scherpe controle bij vivisectieproeven.

De SGP komt voorts op voor de veiligheid van het verkeer in en buiten de steden, o.m. door het bepleiten van strenge maatregelen tegen het rijden onder invloed van sterke drank. Tevens werd door haar Kamerleden intensieve bestrijding van lucht- en waterverontreiniging bepleit.

De SGP heeft zich ingezet voor een

spoedige oplossing van de woningnood

door naast de woningwetbouw, de particuliere bouw sterker in te schakelen.

De SGP heeft zich voorts van het begin af ten sterkste verzet tegen de onrechtvaardige aanpassing der rechtens verkregen pensioenen aan de AOW en AWW.

De SGP is een volkspartij, die onder haar leden en met haar sympathiserenden, personen uit alle groepen der bevolking telt en de belangen van alle generaties der bevolking behartigt.

Zij is voorts een INTERKERKELIJKE PARTIJ, die openstaat voor ieder, die haar beginselen onderschrijft, ongeacht tot welke kerkformatie men behoort. De samenstelling van het Hoofdbestuur en haar kandidatenlijst getuigen daar eveneens van. De SGP staat de vrijheid van geweten voor en is voor het vormen van EEN GROTE PROTESTANTS-CHRISTELIJKE PARTIJ OPDEGRONDSLAG VAN GODS WOORD en mitsdien van het onverkorte artikel 36 der N.G.B. Zij verwerpt echter een vrijheid, die geen ware vrijheid, maar losbandigheid is.

De SGP is voor een zuinig financieel beheer en verzet zich derhalve tegen alle geldsmijterij. Haar Kamerleden hebben dan ook steeds gepleit voor

ingrijpende verlaging der staatsuitgaven en der hoge belastingen en lasten,

ook voor de ongehuwden.

De SGP is tegen de verhoging der posttarieven en der veertarieven over de Wester-Schelde.

Zij kwam eveneens op voor het toekennen van een ruime schadevergoeding aan allen, die door de uitvoering van werken van nationaal belang, schade in hun bedrijf lijden.

De SGP heeft voorts volle begrip voor het historisch gegroeide en is derhalve tegen onnodige grenswijzigingen, zoals in verscheidene delen van ons land plaats vonden.

Kiezers, vooral ook de jonge kiezers,

overdenkt het bovenstaande eens rustig.

Laat u niet door allerlei mooie beloften en klinkende leuzen, waaraan het in deze tijd niet ontbreekt, om de tuin leiden. Hecht ook geen geloof aan de praatjes, die over de SGP veelal worden rondgestrooid. Bedenk dat wie God verlaat, smart op smart te

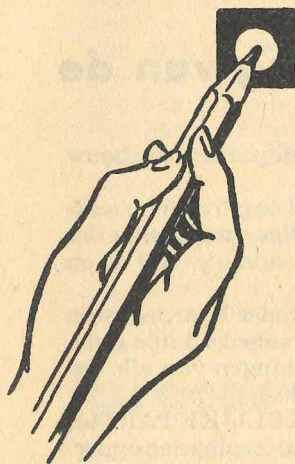
vrezen heeft, wat zowel voor ieder persoonlijk als voor de overheid des lands geldt. Daarom bevelen wij u aan om woensdag 15 februari a.s. uw stem uit te brengen op:

Ir. Van Dis

Scheikundig ingenieur, lid van de Tweede Kamer en van de Prov. Staten van Zuid-Holland.

No. 1 van lijst 8

Hier volgt de kandidatenlijst der SGP:

- 1. VAN DIS, Ir. C. N. , 's-Gravenhage**
2. ABMA, H.G., Gouda
3. VAN ROSSUM, Ir. H., Zeist
4. MIERAS, M.A., Krimpen a/d IJssel
5. VLASBLOM, A., Delft
6. DORSMAN, P.J., Staphorst
7. VAN DIS Jr., C.N., Rotterdam
8. VAN DER GRAAF, B., Ridderkerk
9. VERHOEF, A.W., Barneveld
10. MALLAN, F., Veenendaal
11. SCHOT, A.J., Middelburg
12. VERGUNST, A., Rotterdam
13. MULCKHUIJSE, W. F., Waarder
14. DE REDELIJKHEID, A., Ouderkerk a/d IJssel
15. SMITS, C., Sliedrecht
16. VAN PROOIJEN, J., Grafhorst
17. GOLVERDINGEN, M., Mariekerke
18. ROETERS VAN LENNEP, F. Th., Wassenaar
19. KOOISTRA, H., Dantumadeel
20. HOVIUS, W. Chr., Katwijk aan Zee

Het is bij de SGP steeds gewoonte geweest aan te bevelen op no. 1 van de lijst te stemmen teneinde verwarring te voorkomen.

Denk er om, slechts één hokje mag worden rood gemaakt, anders is uw stem ongeldig.

Inlichtingen: Partijbureau S.G.P., Frankenslag 123, Den Haag.